

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

*De heerlijkheid van God is intelligentie, of met andere woorden
licht en waarheid;*

Licht en waarheid versaken den boose.

LEER EN VERB. ⁹³ 39 : 36, 37.

No. 11.

1 Juni 1910.

15de Jaargang.

KAN EENIG GETUIGENIS HEN TREFFEN ?

Er zijn menschen onder de beschaafde volkeren der wereld van dezen tijd, die door geen macht op aarde of in den hemel overgehaald kunnen worden, om de waarheid te gelooven. Zij hebben zichzelf zoo ver overgegeven aan den vorst der duisternis, dat zij zelfs in hunne handelingen den schijn van waarheid verwijderen. Waarheid is zoo in strijd met hun natuur, dat zij zelfs de zaken van het dagelijksch leven veronachtzamen om haar te bestrijden. Zij zijn zoo verlangend hunnen meester te dienen en het licht der waarheid te verbergen, anderen te verhinderen haar te hooren of te verstaan, dat zij zichzelf bespottelijk aanstellen in de oogen van eerbare menschen.

Op zekeren avond, niet lang geleden, terwijl de ouderlingen eene openlucht-vergadering te Preston hielden, werden zij herhaaldelijk door een persoon met kwade bedoelingen in de rede gevallen. Hij vroeg hun midden in hunne redevoering, om eene verklaring te geven van het Boek van Mormon. Al spoedig bleek, dat het hem niet om eene verklaring te doen was; hij zocht slechts eene gelegenheid om zijn gedachten over dat boek te openbaren. „Waar zijn de gouden platen, waarvan Joseph Smith zeide, dat hij ze van een engel had ontvangen?” riep hij uit. „Toon ons de platen en wij zullen u gelooven. Uw verhaal, dat de engel, die hem de platen gaf, die weder heeft teruggenomen, is voor ons te wonderlijk om te gelooven.”

Het gebeurt niet dikwijls, dat de ouderlingen acht geven op die liefhebbers van luide woordentwist; maar bij die gelegenheid

vroeg hem een der ouderlingen, of hij in den Bijbel geloofde, en hij antwoordde bevestigend. „Geloofst gij, dat God de tien geboden op steenen tafelen schreef” vroeg de ouderling. „Zekerlijk”, antwoordde hij. Toen zeide de ouderling: „Hebt gij ooit die tafelen gezien, of hebt gij ooit iemand ontmoet die ze zag? Als gij in den Bijbel geloofst, dan geloofst gij in het verhaal van den staf van Aäron, die, toen Aäron hem nederwierp in een slang veranderde en de staven der wijzen opat, die eveneens tot slangen geworden waren; en toen werd de slang wederom een staf, bloeide en werd in de arke des verbonds bewaard. Weet iemand waar die dingen vandaag zijn? Heeft hier iemand ooit de oorspronkelijke handschriften der boeken in het Nieuwe Testament vervat gezien, of is er iemand in de wereld die weet waar zij te vinden zijn? Neen, zij weten niet of die bestaan, en toch neemt deze man, en anderen met hem, den Bijbel aan zonder eenigen twijfel, maar verwerpt een ander boek met geïnspireerde geschriften, omdat zij de platen, waarop het oorspronkelijke verslag geschreven was, niet kunnen zien. De Bijbel is een bewijs voor zichzelf, en allen die hem verwerpen, zullen onder veroordeeling komen. Zoo is het ook met het Boek van Mormon, het is een bewijs voor zichzelf, en allen die het verwerpen, zullen het verlies van goddelijke waarheid moeten lijden op denzelfden manier.” Dit moet sommige menschen tot nadenken brengen.

Door voorvallen als bovengemelde komt de vraag voort: „Welk soort van getuigenis zou er noodig zijn, om zulke menschen van de waarheid te overtuigen? Of, kunnen zij door eenig soort van getuigenis overtuigd worden? De Heilige Schrift is vol met voorvallen van de afwijking van menschen wier geest in duisternis was. En in waarheid is een van de sterkste bewijzen voor de echtheid van die geschriften, in het feit gelegen, dat de menschelijke natuur zoo getrouw wordt weergegeven. Een paar voorbeelden zullen toonen wat in vroeger dagen ondervonden werd, en geeft ons een voorbeeld van hetgeen wij in latere tijden kunnen verwachten.

Bijna een ieder is bekend met die gelijkenis welke de Zaligmaker verhaalde en is vermeld in Lukas, het zestiende hoofdstuk. Er was een rijk man, die iederen dag weelderig leefde. Er was ook een andere man, Lazarus genaamd, die verheugd was de kruimkens te mogen eten, die van de tafel des rijken vielen. De rijke man en Lazarus stierven. Lazarus werd onmiddellijk gedragen naar eene plaats van rust, „den schoot van Abraham”, maar de rijke man was minder gelukkig. „In de hel hief hij zijne oogen op, zijnde in de pijn, en zag Abraham van verre, en Lazarus in zijnen schoot.” De rijke man wilde dat Lazarus tot

hem zou komen, om hem te helpen, maar dat kon niet geschieden. Toen zeide hij: „Ik bid u dan, vader! dat gij hem zendt tot mijns vaders huis; want ik heb vijf broeders; dat hij hun dit betuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging.” Abraham zeide tot hem: „Zij hebben Mozes en de profeten; dat zij die hooren.” En hij zeide: „Nee, vader Abraham! maar zoo iemand van de dooden tot hen heenging, zij zouden zich bekeeren.” Doch Abraham zeide tot hem: „*Indien zij Mozes en de profeten niet hooren, zoo zullen zij ook, al ware het, dat er iemand uit de dooden opstond, zich niet laten gezeggen.*” (Luk. 16: 19–31).

De Zaligmaker begreep volkomen hoe verhard de menschen kunnen worden in dwaling en hoe afkeering van de waarheid, als de booze hen in zijn macht heeft. En als zij in die toestand zijn, dan kan zelfs geen engel van den hemel, of iemand van de dooden opgestaan, een getuigenis geven die sterk genoeg is om hen te overtuigen of te overreden. Zonder de gave Gods, de vrije wil, te vernietigen, kunnen sommige personen niet tot de waarheid bekeerd worden, tenzij het is door lichamelijke verwoesting. Noach predikte het woord van God gedurende meer dan een eeuw; hij ging voort als een gevormde profeet en leeraar, en toch ging dat „godeloos en overspelig geslacht” zijn eigen weg en was niet te veranderen. Als een laatste middel werden zij van de aarde weggenomen, juist zulk een streng middel zal aangewend moeten worden in de laatste dagen, om de aarde en de menschen van het kwaad te verlossen.

Toen een boodschapper des hemels verscheen, de Zoon van God, rechtstreeksch komende van Zijne eeuwige tegenwoordigheid, en Zichzelve openbaarde, handelde het volk volkomen in overeenstemming met Zijne gedachten omtrent hen in de voorgaande gelijkenis uitgesproken. Zij kruisigden Hem. Er is geen sterker getuigenis van God en de waarheid in de geheele schepping dan Jezus Christus. Als de menschen zelfs niet een zoodanige getuigenis willen aannemen, wat moet er dan met hen gedaan worden? Inplaats van de beste getuigenis die er was aan te nemen, waren zij sneller om die te verwerpen dan om het getuigenis van Mozes en de profeten te verwerpen. En zooals het was in die dagen, zoo is het vandaag. Toen de Zaligmaker kwam in het midden der tijden, wilden zij Hem niet hebben; zij geloofden dat Hij zou komen als een machtige overwinnaar die de heidensche volken zou vernietigen en een koninkrijk onder hen — de Joden — opzetten, hen weder tot een heerschende macht in de wereld herstellende. En Zijn getuigenis was niet voldoende om hen te overtuigen. Als Christus nu op de aarde zou komen dan zoude de meerderheid der „Christenen” Hem

verwerpen, want Hij zal niet komen in overeenstemming met hunne begrippen. Als Hij dus zou komen zooals Hij is henen-gegaan — en de engel verklaarde, dat Hij zal komen, Hand. 1 : 11 — dan zal Hij bespot en vervolgd worden als een bedrieger. En kan eenig getuigenis hen van hunne dwaling overtuigen? Zijn eigen verklaring van het feit zoude geen invloed op hen hebben; een „goddeloos en overspelig” lafaard onder het volk zoude Hem om een teeken vragen. Niets zoude hen overtuigen, uitgenomen de toorn van den Almachtige.

Terugkeerende tot de platen waarvan het Boek van Mormon vertaald is, willen wij vragen: In hoeverre zou het aanschouwen der platen, of een onderzoek daarvan door geleerde mannen in letterkunde, eenige invloed hebben op het getuigenis dat alreeds daar omtrent gegeven wordt? Zou hunne verschijning voor iemand een bewijs zijn, dat zij al of niet „gemaakt” waren door Joseph Smith, en de teekens, zelfs als die echt bevonden werden, door zijn hand, of van iemand die in het „geheim” ingewijd was, niet geschreven waren? Elf mannen hebben hunne namen geschreven als getuigen voor de feiten; drie hunner, werden de platen door den engel getoond, die ze aan Joseph Smith hadden overhandigd, en aan acht werden ze getoond door Joseph op een gewone wijze. Zij betasten ze, hielden ze in hunne handen en onderzochten ze nauwkeurig. Zij waren mannen die Joseph Smith van nabij gekend hadden, sommige hunner vanaf zijn jeugd. Zij wisten, dat zij vertrouwen in hem konden hebben; dat hij de platen niet gemaakt had; dat hij ze niet bij toeval uit de aarde opgegraven had, en dat hij de kennis en bekwaamheid niet had, om de teekens te graveeren of te vertalen wat anderen hadden kunnen schrijven, zonder de hulp van een Hooger Wezen. Er is geen dubbelzinnigheid van hunne zijde. Hun getuigenissen zijn zoo rechtstreeksch en eenvoudig, dat sprekers en schrijvers vruchteloos beproefd hebben, om te bewijzen dat die bedriegelijk of op eenige andere wijze onlogisch zijn. Er is geen twijfel, dat, als de platen ten toon gesteld waren, zoodat een ieder die kon zien, en taalgeleerden de letterteekens echt zouden verklaren, er nog zeer velen zouden zijn die „zelfs niet door een engel van den hemel” tot bekeering gebracht konden worden, en die zouden roepen „bedrog”.

Voorbeelden van groote hardnekkigheid, en opzettelijke blindheid komen veel voor in de Heilige Schrift, maar voldoende is in dit artikel aangehaald om het feit aan te toonen en te bewijzen, dat dezelfde neiging zelfs nu bestaat. Totdat de dag zal komen, dat „iedere knie zal buigen en iedere tong belijden, dat Jezus de Christus is”, zullen wij tegenstand ontmoeten van

een „goddeloos en verdraaid geslacht”. En als wij niet voor-
spoedig zijn, om een ieder van de welwillendheid onzer zending
te overtuigen, dan hebben wij de troost te weten, dat Één, grooter
dan wij, dat ook niet kon doen. *Millennial Star.*

MOEDER.

Door Dr. J. LLOYD WOODRUFF. (Vrij vertaald door JOH. GÖBEL)

Moeder mag een beetje ouderwetsch zijn. Haar stap mag niet
zoo licht en veerkrachtig meer zijn, als toen zij een vroolijk,
lachend jong meisje was, lang nog, voor dat men zelfs over U
droomde.

Haar eertijds zoo schoon, zacht vel mag nu gerimpeld zijn,
doch zij is toch „Moeder”.

Welk een wondervol iets het is, — de machtige eer van het
Moederschap. Welk een hof van Eden heeft Moederliefde gemaakt
van de dorre vlakten van het aardsche leven.

Weet gij dit, ik schrijf „Moeder” altijd met een hoofdletter.
Het mag niet tenvolle correct zijn, doch waar kunnen wij een
woord vinden dat het meer waarde heeft?

O mijn zusters, schat gij werkelijk „Moeder” naar waarde?
Zijt gij haar raadgevingen indachtig en gehoorzaam aan haar
wil? Dikwijls misschien niet en juist zoo dikwijls maakt gij
een fout.

Hoe groot schat gij het belang dat Uw Moeder in U stelt?
Denkt gij, dat gij het zou kunnen omvatten, op eenige manier
zou kunnen begrijpen? hebt gij woorden om het uit te drukken?
kan de diepste diepte van Uw ziel het verstaan?

Gij zijt haar leven, de ademtocht harer ziel. Lang geleden
knielde zij neder en bad voor U, den Vader vragende of de
grootste van alle zegeningen — Moederschap — haar geschonken
mocht worden. Als de tijd voorbij ging, gevoelde zij dat hare
gebeden niet ijdel waren en zij begon met groote vreugde naar
Uw komst uit te zien. Welk een voorbereidingen werden toen
gemaakt en met hoeveel liefde en zorg Uw mooie kleertjes
genaaid.

Hoe menigmaal legde Moeder die kleedingstukjes uit om te
zien hoe zij er uit zagen en ze te rangschikken. Dan werd er
gedacht: dit is voor iederen dag, dit om te dragen als het inge-
zegend zal worden, en dit om aan te hebben wanneer het voor
't eerst uit zal gaan.

En dan — haar hoop werd vaster. Twijfel bestond niet meer.
Zij wist dat gij er waart, zij voelde Uw kleine hartje naast het
hare kloppen.

Welk een luchtkasteelen werden er nu gebouwd.

Wat een liefde was er voor dit kleine wezen, hetwelk spoedig ter wereld gebracht zou worden. Ja, er werd U zelfs in gedachten al een naam gegeven en in verbeelding hield Uw Moeder U al in haar armen en drukte U aan haar hart.

En gedurende al den tijd, dat zij deze liefelijke gedachten omtrent U koesterde, leed zij pijnen, onuitsprekelijke pijnen, dag op dag. Dikwijls moesten huishoudelijke plichten veronachtzaamd worden wegens haar ziekte.

Doch murmureerde zij, dacht zij de opoffering te groot?

Gij kent haar nog niet, indien gij dit zoudt denken.

Bindelijk kwam het gewichtige oogenblik dat gij geboren zoudt worden. Zonder vrees, bijde zelfs, ging Uw Moeder *voor U* door de vallei van de schaduw des doods, pijn dragende, zoo groot, alleen aan Moeders bekend, gewillig haar leven op te offeren voor U, indien zulks noodzakelijk zou zijn. En ten laatste zinkt zij terug met een gelukkige glimlach, als Uw eerste geschrei tot haar oor is doorgedrongen en zij overtuigd is, dat, wat het haar zelve ook gekost heeft en nog kosten mag, het gevaar voor U is geweken.

Dit is echter nog maar het begin en in werkelijkheid het gemakkelijkste gedeelte van de verantwoordelijkheid welke Uw komst op haar schouders heeft geplaatst.

Dag en nacht denkt zij aan U. Iedere rimpel in haar lief gezicht beteekent een gedachte voor U. Let op die rimpels en zorg dat er door Uwe onbedachtzaamheid geen meer komen.

Groote angstdruppelen heeft zij gezweet wanneer gij ziek waart en zij dag en nacht over U waakte, vurig den Vader biddende dat gij voor haar gespaard mocht blijven.

Als gij opgroeide en haar zorg voor Uw lichaam niet zooveel meer vereischte als toen gij klein waart, was het haar taak toe te zien welke vrienden gij kreegt.

Iedere man of vrouw, meisje of jongen waarmede gij bekend raakt, vermeedert hare zorgen en verantwoordelijkheid voor U want alhoewel geen recht hebbende macht over hen uit te oefenen, heeft zij met hen te strijden en toe te zien of hun invloed op U voor goed of wel voor kwaad is.

En nu zullen wij moeder voor een oogenblik verlaten en het kind beschouwen en indien gij het goed vindt dan denkt ik U als dat kind.

Stelt gij op prijs de groote zegen welke Uw Vader U gegeven heeft in Uw Moeder?

Gij zijt jong, gelukkig en vroolijk; weent bij het verdriet van anderen en zou voor niets ter wereld het gevoel van een van

Gods minste kreaturen willen krenken. Doch, zijt gij U bewust dat gij door Uw onbedachtzame woorden, Uw blik, Uw Moeder honderd maal meer kunt laten lijden, dan de ergste lichamelijke pijnen dit kunnen?

Het lijden Uwer Moeder, haar zorgen en hartzeer, verwondert gij U wat het is? en hoe het veroorzaakt wordt? Kijkt rond U en zie, wat gij doet en gedaan hebt.

Uwe booze woorden, Uw oneerbiedigheid, ongehoorzaamheid en Uw zelfzucht zijn de oorzaak van al het hartzeer dat Moeder heeft.

Beseft gij, dat het mogelijk is voor U, haar grijs hoofd in droefheid of schande over U te doen buigen, ja zelfs haar naar het graf te brengen.

Dit is een zeer groote verantwoordelijkheid; denk er ernstig over na en het zal U tenminste geen kwaad doen.

En ten laatste, daar is iets voor U, om over te denken en voor haar om zich over te verheugen. Ik schrijf dit tot slot, opdat het de grootste indruk op U achter mag laten.

Gij hebt het in Uw macht om Uw Moeder duizendvoud terug te betalen wat zij voor U heeft gedaan indien gij het slechts doen wilt. Dit is misschien niet van Uw standpunt gezien doch wel van het hare.

Inplaats van droefheid, kunt gij haar vreugde bezorgen; inplaats van schande, kunt gij maken dat haar lieve oogen van vreugde en trots schitteren.

Leef een eerbaar, rein, edel leven en alle zorgen zullen van haar weggenomen worden. Hebt gij haar ooit zien staan met een brief van haar kind in de hand? Hebt gij dan gelet op de gelukkige glimlach op haar gelaat en de tranen van vreugde in haar oogen? „Ja, zij is altijd een liefhebbende dochter voor mij geweest, God zege haar.” Dit zijn dan haar woorden en gedachten. Gij kunt iederen dag een dag van zonnenschijn voor haar maken en zoodoende haar in zekeren zin terugbetalen wat gij haar schuldig zijt. Niemand van ons wil graag in schuld, zijn is het wel?

Somtijds is het wel noodzakelijk, doch welk eerbaar persoon gevoelt het niet zijn heilige plicht die schuld af te betalen?

En hoeveel zijt gij Uw Moeder niet schuldig. Niet dat zij dit denk. O, néén. Alles wat zij voor U heeft gedaan was haar nóóit te veel; het was altijd een vreugde voor haar iets voor U te doen.

Doch niettegenstaande dit en naar waarheid, gij zijt Uw Moeder zeer veel schuldig.

Ga dan, en betaal het haar terug zooveel als in Uw vermogen is, terwijl gij haar nu nog hebt.

Betaal liefde met liefde, de zorg die zij voor U had met de zorg die gij voor haar hebt.

Ondersteun haar verzwakkende stappen met Uw jonge sterke arm en zeg tot haar „Leun op mij Moeder, want ik heb U lief”. Bewaar Uw goede en vriendelijke woorden, Uw woorden van prijs en dank tot haar, niet, totdat zij gestorven zal zijn, doch strooi *nu* bloemen op haar pad.

Wees een wereld van liefde tot haar en het zal U nooit berouwen.

„Eert Uw Vader en Uw Moeder” was niet alleen een gebod van God, doch een Nationale wet, met de dood als straf voor de overtreding van dezelve.

We hebben de aardsche wet doorleefd, doch het gebod van God blijft met ons tot in alle eeuwigheid.

Laten wij het dan als onze liefste, duurzaamste, heiligste plicht beschouwen, dezelve met liefde en toewijding te vervullen.

Y. W. JOURNAL.

CORRESPONDENTIE.

Zuster M. Singer, wonende te Salt Lake City, Utah, voorheen te Rotterdam, schreef ons eenen brief, waaraan wij het volgende ontleenen:

„Ik ben sedert 25 April 1899 in Utah woonachtig, eerst 3 jaren in Ogden en het overige van den tijd in Salt Lake City. Ik heb nog nimmer de vrouwen hier zoo als slavinnen zien behandelen als in Nederland. De vrouw is hier in alle opzichten vrij en wordt door de wet beschermd. De vrouw heeft het beheer over haar persoonlijke eigendommen, staat in alle opzichten naast den man, wordt met achting behandeld en heeft het stemrecht”.

Zuster Singer schreef ons dezen brief naar aanleiding der vele lasterlijke praatjes, die in Nederlandsche couranten vermeld stonden, en waarvan zij in kennis werd gesteld. Wij plaatsen deze regelen, omdat zij den brief eenige maanden geleden reeds geschreven had, maar door ons pas is ontvangen.

VERANDERING VAN ADRES.

Het adres van de Zendelingen te *Utrecht* is voortaan:
Riemstraat 23.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
W. M. J. DE BRIJ.

HET MISBRUIKEN VAN DEN NAAM DES HEEREN.

Gij zult den naam des Heeren uws Gods niet ijdelijk gebruiken; want de Heere zal niet onschuldig houden, die Zijnen naam ijdelijk gebruikt.

DERDE GEBOD.

Vele menschen denken, dat het ijdelijk gebruiken van den naam des Heeren alleen betrekking heeft op het vloeken, of op het uitspreken van den naam des Heeren wanneer men toornig is, of uit gewoonte in het gesprek, of bij het verrichten van arbeid. Het is inderdaad treurig te hooren, dat sommige menschen niets kunnen zeggen of doen zonder den naam des Heeren te gebruiken. Het is een gewoonte van zulke personen en zij weten soms niet dat zij dat doen. Maar dit is geen verontschuldiging, want er is geschreven: „De Heere zal niet onschuldig houden, die Zijnen naam ijdelijk gebruikt”. Heiligen der laatste Dagen moeten zich zeer in acht nemen met betrekking tot deze zaak. Zij moeten toezien, dat zulk een slechte gewoonte niet door hen gevolgd wordt, en waar dit mogelijk is, ook met anderen werken, opdat den naam des Heeren niet ijdelijk gebruikt wordt.

Er is echter nog een andere zijde, om deze zaak te beschouwen. Den naam des Heeren moet ons zoo heilig zijn, dat wij die alleen gebruiken moeten, wanneer het noodig is. Wij moeten toezien, dat in ons zingen, bidden en spreken, zelfs over dingen die het Koninkrijk Gods aangaan, den naam des Heeren niet noodeloos gebruikt wordt.

Wij hebben soms geloovige menschen van andere kerkgenootschappen liederen ter eere Gods hooren zingen, maar het deed ons pijnlijk aan herhaaldelijk dien lieflijken naam te hooren gebruiken. Men moet niet denken, dat het ijdelijk gebruiken van den naam des Heeren geoorloofd is, wanneer dat gedaan wordt in verbinding met godsdienstige gesprekken of handelingen. Neen, ook dan is het verkeerd. De naam des Heeren is te heilig en te dierbaar, om noodeloos gebruikt te worden. Heiligen der laatste Dagen zouden zich oefenen, om in het spreken, zingen, bidden of wanneer ook, den naam des Heeren niet ijdelijk, dat is onnoodig, te gebruiken. Zoo noodig kunnen andere namen, die Zijne eigenschappen of roeping aanduiden, gebezigd worden.

Men kan het woord Vader voor God ; Zoon, Verlosser, Zaligmaker, Middelaar, Heere en dergelijke namen bezigen. Door ons hierin te beoefenen, zal men tevens niet zoo spoedig gevaar loopen, den naam des Heeren in opgewondenheid ijdellijk te gebruiken.

Ook met betrekking tot onze kinderen moeten wij voorzichtig zijn en hen spoedig eerbied en ontzag leeren hebben voor dien heiligen naam. Ook ons voorbeeld zal van grooten invloed op hen zijn.

Wij hebben in het boek *Leer en Verbonden* een schoon voorbeeld van de heiligheid van dien naam. In afdeeling 107 wordt er een openbaring gegeven over het priesterschap. Wij lezen in de eerste vier verzen als volgt: „Er zijn in de Kerk twee Priesterschappen, namelijk, het Melchizedeksche en het Aäronsche dat het Levietische insluit. De reden waarom het eerste het Melchizedeksche Priesterschap is genaamd, is omdat Melchizedek een buitengewoon Hoogepriester was. Vóór zijnen tijd was het *het Heilige Priesterschap naar de orde van den Zoon Gods* genoemd. Doch uit achting of eerbied voor den naam van het Opperwezen, om het veelvuldig herhalen van Zijnen naam te voorkomen, noemde de Kerk, in de dagen van ouds, dat Priesterschap naar Melchizedek, of het Melchizedeksche Priesterschap”.

Gewis schooner voorbeeld kan niet gevonden worden. En waar met betrekking tot zulk een verheven zaak als het Priesterschap, het veelvuldig herhalen van den naam des Heeren voorkomen moest worden, hoeveel te meer zouden wij, zwakke schepselen. toe moeten zien, dat ook wij in onze woorden en daden daaraan niet schuldig zullen zijn.

De Heiligen der laatste dagen moeten ook voorbeelden zijn in het niet ijdellijk gebruiken van den naam des Heeren.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

De ouderlingen R. J. Hemsley en H. C. Wade hebben het zendingswerk in den Helder, Noord-Holland aangevangen. Zij, die familieleden of vrienden aldaar hebben, kunnen de adressen opzenden aan de zendelingen.

Hun adres is: *Vosstraat 16, Den Helder.*

Het aantal intekenaren van „De Ster” is weder toegenomen. Br. P. 't Hart verkreeg er 1, O. P. Schettler 1, James M. Grant 1, A. Bakker 1, L. H. Saville 1, E. A. Heniger 2, S. A. Busath 1, C. F. Paine 1, J. S. Bennion 1, J. L. Ellertson 1, F. J. Kooijman 1 en J. A. van Duuren 1.

HANDEL IN VROUWEN EN MEISJES.

Zooals onze lezers wellicht weten, bestaat er te Amsterdam een Rijksbureau ter bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes. Dit bureau is met een zeer goed oogmerk opgericht door den voormaligen minister van Justitie Nelissen, om den handel in vrouwen en meisjes, die in zulk een groote mate in de wereld gedreven wordt, tegen te gaan. Jammer maar, dat aan zulk een adres werd opgedragen, het verzamelen van gegevens en het verstrekken van inlichtingen over de Heiligen der laatste Dagen, daar er in het geheel geen verband tusschen de verkondiging van het Evangelie en een zoodanige handel bestaat. Aangezien wij verleden jaar over deze zaak uitvoerig hebben geschreven, zoo zullen wij daar nu niet verder over uitwijden. Wij willen alleen melden, dat bij de Staatscourant (No. 110) is gevoegd het verslag van den directeur van het rijksbureau over het jaar 1909. Daarin wordt melding gemaakt „dat bij missieve van den Minister van 7 September 1909, aan dit bureau werd opgedragen het verzamelen van inlichtingen omtrent de sekte der Mormonen.” Verder wordt gemeld, dat genoemd bureau „langs officieelen en anderen weg een aantal gegevens verzamelde” Dat aan velen persoonlijk of per brief inlichtingen werd verschaft. En dan wordt de geheele bekendmaking vermeld die in „De Ster” van 1 October 1909 is overgenomen. Deze bekendmaking wordt onmiddellijk gevolgd met de vermelding van het aantal erkende bordeelen in onderscheidene plaatsen.

Wij begrijpen volkomen, dat dit bureau verplicht is een verslag te geven van de gewichtige werkzaamheden die ieder jaar verricht worden. Maar wij kunnen niet nalaten even op te merken, dat dit verslag op andere wijze opgesteld had kunnen worden, daar nu een onmiddellijk verband gemaakt wordt tusschen de Mormonen en de handel in vrouwen en meisjes. Ook is wederom, zooals wij verleden jaar opmerkten, de officiële naam der Kerk niet genoemd geworden.

Verschillende couranten hebben dit verslag overgenomen en onnadenkende menschen hebben wij al hooren zeggen, dat het nu een bewezen feit is „dat het Mormonisme in verbinding staat met de handel in vrouwen en meisjes”. Het is jammer voor die menschen dat zij zoo denken en spreken, want zij worden daardoor weerhouden van een onderzoek van het Evangelie.

Tot de lezers van „De Ster” willen wij zeggen, dat dit geen nieuwe waarschuwing is van de regeering, noch dat het een vernieuwde kruistocht tegen ons is. Het is slechts een verslag

der werkzaamheden door dat bureau gedurende het vorige jaar verricht. Wij zijn overtuigd, dat ook deze vermelding in de couranten ons meer goed dan kwaad zal doen. Wij kunnen ons tevens troosten, dat ook onze Verlosser en Zaligmaker in verband werd gebracht met verkeerde en onzedelijke dingen, zie Lukas 7 : 34. De tijd zal komen, dat erkend zal moeten worden, dat de Heiligen der laatste Dagen niet in verband staan met bovengemelde handel. Of het rijksbureau dat dan ook zal vermelden is de groote vraag.

ONTSLAGEN.

Ouderling Joseph H. Carstensen is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij kwam 21 Oct. 1907 te Rotterdam aan, en heeft in de Groningsche, Rotterdamsche en Amsterdamsche Conferentie gearbeid.

Ouderling John H. Teeples is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij is 21 Oct. 1907 te Rotterdam aangekomen en is in de Rotterdamsche, Arnhemsche, Groningsche en wederom in de Arnhemsche Conferentie werkzaam geweest.

Ouderling Stephen E. Busath, wiens ontslag in het vorig nummer van „De Ster” is vermeld, arriveerde te Rotterdam op 4 October 1907 en niet 1909 zooals foutief is gedrukt.

AANGEKOMEN.

25 Mei. — Ouderlingen Samuel J. Nichols, uit American Fork, Utah, William Earl Heath, uit Rexburg, Idaho, en Laurence H. Taylor, uit Salt Lake City. Ouderling Nichols is de Rotterdamsche, Heath de Amsterdamsche en Taylor de Arnhemsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De halfjaarlijksche Amsterdamsche Conferentie zal op Zondag 5 Juni te Amsterdam gehouden worden. Er zullen 3 vergaderingen gehouden worden. Ten 10 uur v. m. en ten 2 uur n. m. in het gewone vergaderlokaal, De Wittenstraat 109, en des avonds ten 7 uur in het lokaal Odeon, Singel 460. De zendelingen, leden en vrienden worden beleefd verzocht deze conferentie bij te wonen.

KERKNIEUWS.

Aan een statistiek verslag gedurende de onlangs te Salt Lake City gehouden Algemeene Conferentie, over het jaar 1909, ontleenen wij het volgende :

„Op iedere 1000 leden der Kerk in de Ringen van Zion hadden er 39 geboorten plaats, tegen 32 in de Vereenigde Staten.

Op iedere 1000 leden der Kerk in de Ringen van Zion hadden er 9 sterfgevallen plaats, tegen 17 in de Vereenigde Staten. Dit is iets lager dan het laagste sterfte-cijfer door Levensverzekering Maatschappijen vermeld, hetwelk is 10 op iedere 1000, en zij nemen slechts lichamelijk gezonde menschen als leden aan.

Op iedere 1000 huwden er 16,5; waren er 31 weduwen en weduwnaars, en 50 personen boven de 21 jaren die niet gehuwd waren.

Op 1 Januari 1909 waren er 2065 zendelingen in de wereld, welke ongeveer 500,000 Dollars, of 1,500,000 gulden, per jaar tot onderhoud noodig hebben

Er zijn 60 Ringen in Zion, met 695 wijken onder opzicht van een Bisschop, en er zijn 21 zendingsvelden.

Er werden 14,534 personen gedurende 1909 gedoopt.”

Dit verslag doet ons duidelijk zien, dat de zegeningen des Heeren op het volk rusten.

Het aantal geboorten is grooter en het aantal sterfgevallen veel kleiner dan in de Vereenigde Staten. Dat het sterfte-cijfer zoo laag is bewijst duidelijk, dat de Heiligen der laatste Dagen matig zijn en in alles trachten volgens den wil des Heeren te leven. Wanneer zij een wellustig, zinnelijk en zondig volk waren, dan zou het sterfte-cijfer veel grooter zijn, en dit verslag is een groote getuigenis met betrekking tot het leven van het volk.

Dat ieder jaar anderhalf millioen gulden door de zendelingen voor hun onderhoud gebruikt wordt, is een bewijs van de welvaart en de opofferende liefde van het volk. Voeg daarbij de reiskosten van en naar de onderscheidene zendingsvelden, en men ziet welke groote geldelijke offers het volk ieder jaar brengt, om de blijde boodschap te verkondigen.

Dit verslag is een getuigenis, dat het werk des Heeren met rassche schreden voorwaarts gaat, en het zoude ons hier aansporen getrouw de geboden des Heeren te onderhouden, opdat wij met het werk vooruit kunnen gaan en van de zegeningen genieten.

De ontwikkeling van het goddelijke dat in ons is, zal ons dichter tot God brengen.

FIGUURLIJK MAAR TOCH LETTERLIJK.

Verschillende vrienden hebben ons gevraagd een zeer eenvoudige tekst te verklaren, waarvan een verkeerd begrip gevormd wordt, omdat zij de figuurlijke zin van vele uitspraken der profeten en apostelen van ouds niet vatten. De apostel Paulus gebruikt veel beeldspraak in zijn meesterlijk betoog over een werkelijke „opstanding uit den dood”, vervat in 1 Corinthe 15.

Een daarvan is deze: „Alzoo is er ook geschreven: De eerste mensch Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot eenen levendmakenden geest.”

De vraag werd gedaan: Wie is de tweede Adam. Het antwoord is, het is Jezus Christus. Adam was de eerste mensch van ons geslacht uit wien alle geslachten zijn voortgekomen, voor zooverre het lichaam aangaat. Hij werd gemaakt tot „een levende ziel”, als gezegd wordt in het tweede hoofdstuk van Genesis. Onze Zaligmaker werd door den Apostel Paulus de tweede of „laatste Adam” genoemd, omdat Hij aan het hoofd der Wedergeboorte staat, en de „opstanding en het leven” is. „Want gelijk allen in Adam sterven, alzoo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.” (Vers 22.) Zooals wij ons lichamenlijk aanzijn door Adam verkregen hebben, zoo verkrijgen wij ons geestelijk en eeuwig leven van den Verlosser. Adam was de eerste Wezen dat uit den dood opgewekt is, en door Hem en van Hem zullen alle dooden, zooals Hij verklaarde, uit hunne graven voortkomen, beide rechtvaardig en onrechtvaardig. Paulus noemt Hem daarom de laatste Adam, een figuurlijke uitdrukking gebruikende, om het punt te verklaren, dat hij wil voorstellen.

Het geheele hoofdstuk moet aandachtig gelezen worden, om een goed begrip van het door den schrijver behandelde onderwerp te verkrijgen.

Sommige onzer vrienden zijn te letterlijk in het verklaren der oude schriften. Profetie zal letterlijk vervuld worden, ongetwijfeld; dat wil zeggen, de gebeurtenissen of voorvallen die voorspeld zijn, zullen plaats hebben als voorspeld is, maar de taal door de Hebreuwsche schrijvers gebruikt, in oostersche stijl zijnde, vloeit over van beeldspraak en figuurlijke uitdrukkingen zooals sommige gezegden van den Zaligmaker; zooals: „Ik ben de deur”, „Ik ben de ware wijnstok, en mijn Vader is de Landman;” „Neemt, eet, dit is Mijn lichaam;” „Mijn vleesch is waarlijk brood, en mijn bloed is waarlijk drank;” enz. De meening van die uitdrukkingen kan gemakkelijk begrepen worden, maar als ze letterlijk genomen worden, dan wordt het onzin.

Het verschil tusschen het letterlijke en figuurlijke kan door de aandachtige en nauwlettende lezer spoedig ontdekt worden. De zoogenaamde „geestelijke verklaring” is slechts eene inbeelding en persoonlijke uitlegging en is misleidend.

Het doel en onderwerp der geïnspireerde schrijvers kan ontdekt worden door de geheele stelling of het hoofdstuk daarvan te lezen, dat betrekking heeft op een zekere voorspelling, leerstelling of inlichting. Het uitnemen van enkele teksten, zooals die nu verdeeld zijn, brengt tot verwarring en verdeeldheid. Tracht uit te vinden wat de schrijver tracht te zeggen, en dan zal gezien worden, dat het iets is dat werkelijk en letterlijk is, maar soms geïllustreerd door beeldspraak, figuurlijke en dichtelijke uitdrukkingen. Daarop acht gevende zal het niet moeilijk zijn de meening en beteekenis der gewijde geschriften te verstaan.

C. W. PENROSE, in *Millennial Star*.

VRAGEN EN ANTWOORDEN.

VRAAG. — *Hoe moet de uitdrukking in Rom. 9 verstaan worden: „gelijk geschreven is: Jakob heb Ik lief gehad en Ezau heb Ik gehaat” Op welke schrift beroept Paulus zich hier, en hoe rijmt dat met de waarheid, dat bij God geen aanneming is des persoons?*

ANTWOORD. — De hierboven staande aanhaling van Paulus, in zijn diepzinnig betoog, dat drie volle hoofdstukken beslaat, Rom. 9 tot en met Cap. 11 . . . is ontleend aan Maleachi 1 vs. 2b en 3a.

Tot recht verstand van de aldaar en ook in Rom. 9 vs. 13 gebezigde, voor velen duistere zinsnede: „*Jakob heb Ik lief gehad en Ezau heb Ik gehaat*”, moeten wij ons zoowel de levensgeschiedenis van beide broeders goed voor den geest brengen, en dan ook die uitdrukking „*gehaat*”, geen uitlegging geven van wat men gemeenlijk onder haat verstaat, en wat bij het volmaakt Opperverzen niet denkbaar noch bestaanbaar is.

Hoe zou God eenig schepsel kunnen haten, waar Johannes geheel in zijns Meesters geest schreef: „die zijnen broeder haat is alreeds een doodslager. cap. 3.

Het kan niet anders bedoeld zijn, dan *de voorkeur geven* aan iemand boven een ander, ergens in — hem voor laten gaan. En in dit geval: ging Jakob voor, en stond Ezau achter in zake den erfzegen, zooals die overging van geslacht op geslacht, niet op den oudsten, eigenlijk van nature en erfrecht aangewezen zoon Ezau, maar op zijn jongeren broeder Jakob.

In dienzelfden geest moeten wij uitdrukkingen verstaan als van den Heere Jezus van vader en moeder enz. „haten”, om Jezus discipel te zijn volgens Luc. 14 vs. 26 . . . in Matth. 10 vs. 37

toegelicht door de woorden: „Vader of moeder” enz. *liefhebben boven Hem*, en zodoende Zijns niet waardig te zijn.

Wanneer wij nu goed in het oog houden, welk vraagstuk Paulus eigenlijk behandelt in Rom. 9 tot en met cap. 11, . . . dan wordt het ons al eenvoudiger en verstaanbaarder.

Paulus behandelt in genoemde drie hoofdstukken het belangrijk geschiedkundig vraagstuk in den ontwikkelingsgang van het komende Godsrijk: dat en waarom *Israël* d. i. Jakob's nakomelingschap kennelijk werd achtergezet bij de roeping der heidenvolken.

Paulus laat daarin uitkomen, dat dit niet in strijd is met Gods heilsraad of dezelve zou kunnen verijdelen — integendeel, nooit ziet een volk of mensch het levenslicht, of God is ingewijd in alles wat zulk een geschonken leven zal uitrichten, en daarnaar regelt God in zijn albestuur alles, zoodat niets Hem verrast of overrompelt.

Alles gaat van God uit, en wat verkeerd is, geschiedt onder Gods medeweten en toelating . . . anders zou aan zulk een mensch of volk het leven niet geschonken zijn.

Het geschiedt volkomen rechtvaardig en welverdiend, zooals Paulus in cap. 9 vs. 30—33 duidelijk uiteenzet, en men bij het lezen van Hand. 13 vooral aan 't slot er van, nog sterker gaat beamen.

Wie op die uitdrukking van Rom. 9 vs. 13 afgaande, overgenomen uit Mal. 1, een geheel uit 't verband gerukte verkiezingsgedachte er in wil brengen, als zou God den éénen mensch *liefhebben*, zegge aannemen ten eeuwigen leven, en den anderen mensch *haten*, zegge verwerpen ter verdoemenis . . . die is onschriftuurlijk, onredelijk, ongodelijk en onwaar. Denk maar eens even, dat het uw eigen kind of uzelfen gold, zult gij dan nog zoo redeneeren.

Blijde Boodschap.

OVERLEDEN.

DE HAAN. — Te Rotterdam is op 14 Mei overleden Frederika de Haan, dochtertje van broeder en zuster A. de Haan. Zij werd geboren te Rotterdam op 8 November 1906 en door ouderling Le Grand Richards bevestigd.

INHOUD.

Kan eenig getuigenis hen treffen? Blz. 161	Ontslagen Blz. 172
Moeder „ 165	Aangekomen „ 172
Correspondentie „ 168	Conferentie-Aankondiging „ 172
Verandering van adres. „ 168	Kerknieuws „ 173
Het misbruiken van den Naam	Figuurlijk maar toch letterlijk „ 174
des Heeren „ 169	Vragen en Antwoorden „ 175
In ons eigen Zendingsveld „ 173	Overleden „ 176
Handel in Vrouwen en Meisjes. „ 171	

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.